

[Valdemar Sørensen.]

ogsaa benægte, at de arbejdsbegrænsende Hensigter er nogenlunde fremtrædende i denne Lovgivning, om hvilken jeg ikke ved andet, end at den ogsaa har Det konservative Partis Støtte? Og jeg tror godt, man kunde opregne flere. Den Begrænsning af Arbejdstiden, der naturligvis maa finde Sted i et socialt fremadskridende Samfund, har heldigvis ved ikke saa faa Lejligheder ogsaa faaet Støtte af Det konservative Parti, og jeg forstaa virkelig ikke, hvorfor det ærede Medlem vil benægte det.

Efter min Anskuelse misforstaaer det ærede Medlem Hr. Koefoed i nogen Grad den højtærede Socialminister, naar han mener, at den højtærede Minister ikke tillagde Indvandringen fra Land til By saa stor Betydning. Det var, efter hvad jeg hørte, ikke det, den højtærede Socialminister sagde. Det, den højtærede Minister ikke tillagde saa stor Betydning, var Indvandringens Indflydelse paa de sociale Udgifter, hvilket er noget helt andet, og det drejer Sagen ind paa det Omraade, hvor det ærede Medlem Hr. Prieme beskæftigede sig med den. Og jeg kunde nok fristes til at spørge det ærede Medlem Hr. Prieme, om det er hans Mening, at de 23 000, der i 1935 flyttede fra Landet til Byerne, hovedsagelig flyttede ind for at faa Socialhjælp. Det ligger jo i det ærede Medlems Ord, og det forekommer mig, at naar det ærede Medlem følte sig generet af den højtærede Socialministers Bemærkninger, saa kunde hver af de 23 000 føle sig lige saa nær gaaet paa Livet af det ærede Medlems Ord, direkte fornærmelige som de var.

Men for øvrigt er det ærede Medlems Opfattelse ganske forkert, for med Hensyn til, hvad Opholdsbestemmelserne betyder for Kommunehjælps Opnaaelse, henviste den højtærede Socialminister til den omtalte Udvalgsberetning, og jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse citere et Stykke. Der staa:

„Af den nævnte Redegørelse“
— en hel Redegørelse for Tilflytterspørgsmaalet —

„fremgaar det bl. a., at der i København i Regnskabsaaret 1934—35 til Tilflyttere udbetaltes 931 000 Kr. i Kommunehjælp eller 3,9 pCt. af Kommunens samlede Udgifter til Kommunehjælp, og i Provinsbyerne var det tilsvarende Beløb 1 049 000 Kr. eller 5,3 pCt., og af Bilaget fremgaar det endvidere, at der af disse Beløb er udredet henholdsvis 503 000 Kr. og 746 000 Kr. til Tilflyttere fra Sognekommuner.“

Og videre hedder det:

„Resultatet af de foretagne Under søgelser viser saaledes, at der for de paa gældende Grupper af Tilflytningskommuner kun er Tale om forholdsvis smaa Beløb, som der vilde kunne være Spørgsmaa om at overføre paa tidligere Opholdskommuner.“

Det vilde altsaa være hele det Resultat, der vilde fremkomme, saafremt man fulgte det ærede Medlem Hr. Priemes Ønske om at skruer Udviklingen i denne sociale Lovgivning tilbage til tidligere Tilstande.

Til Sammenligning tjener yderligere, at disse Smaabeløb, der altsaa for Byernes Vedkommende ikke drejer sig om mere end rundt regnet 1 Mill. Kr., kun er en Halvtredsindstyvendede i Forhold til de samlede Udgifter til Kommunehjælp, idet disse i det Aar androg omkring 50 Mill. Kr. Saa man vil heraf se, at den saglige Begrundelse for det ærede Medlem Hr. Priemes Opfattelse er saare spinkel.

Jeg tror ikke, man med den Motivering angriber de 23 000, der flyttede ind, paa nogen virkningsfuld Maade, og jeg tror slet ikke, at man angriber Hensigten med dette Lovforslag, nemlig den at skaffe Arbejde til en Del arbejdsløse. For det ejendommelige er, at af de 23 000 maa Hovedparten have faaet Arbejde efter deres Tilflytning til Byerne, saaledes som Socialstatistikken viser.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg behøver ikke at oplæse det af Betænkningen fra i Fjor, som vedrører det af det ærede Medlem Hr. Prieme rejste Problem. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har oplæst det, og dermed gaar jeg ud fra, at det ærede Medlem Hr. Prieme har faaet Besked.

Til det ærede Medlem Hr. Koefoed vil jeg gerne sige, at det med disse paastaede Arbejdsmuligheder paa Landet tør jeg ikke helt bestride, men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at vi skal vogte os for at komme ud i Overdrivelser ogsaa paa det Punkt. Jeg hører til dem, der erkender, at der er visse Muligheder, efterhaanden som Landbruget bliver i Stand til at betale en anden Løn end den, man har været i Stand til at betale gennem nogle Aar, og jeg ser meget vel de Vanskeligheder, som eksisterer, men jeg synes, vi skal holde os paa Jorden og ikke overdrive. De Beskæftigelsesmuligheder, der er paa Landet, vedrører jo i øvrigt slet ikke den meget store Gruppe af Arbejdere, der omfattes af denne Lovgivning.

Det, der her er Tale om, er for Eksempel københavnske Mælkerier, der beskæftiger en Del Mennesker om Natten, der maaske har Arbejde om Dagen ogsaa, og som man